

statuatis: fingere me verba, et fugam simulare, cui licuerit in regno manere. Quod utinam illum, cujus impio facinore in has miseras projectus sum, eadem haec simulantem videam: et aliquando, aut apud vos, aut apud deos immortales, rerum humanarum cura oriatur; ut ille, qui nunc sceleribus suis ferox atque praeclarus est, omnibus malis excruciatu, impietatis in parentem nostrum, fratris mei necis, mearumque miseriarum graves poenas reddat. Jam jam frater, animo meo carissime, quamquam tibi immaturo, et, unde minime decuit, vita erepta est: tamen laetandum magis, quam dolendum puto casum tuum. Non enim regnum, sed fugam, exilium, egestatem, et omnes has, quae me premunt, aerumnas cum anima simul amisisti. At ego infelix, in tanta mala praecipitatus ex patrio regno, rerum humanarum spectaculum praebeo: incertus, quid agam, tuasne injurias persequar, ipse auxilii egens, an regno consulam, cujus vitae necisque potestas ex opibus alienis pendet? Utinam, emori fortunis meis honestus exitus esset, ne vivere contentus viderer, si, defessus malis, injuriae concessissem. Nunc neque vivere lubet, neque mori licet sine dedecore. P. C. per vos, per liberos atque parentes vestros, per majestatem populi Romani, subvenite misero mihi; ite obviam injuriae, nolite pati regnum Numidiae, quod vestrum est, per scelus et sanguinem familiae nostrae tabescere.

III.

ORATIO SELLAE ad Bocchum regem.

Ex belli Jugurthini cap. VII.

Rex Bocche, magna laetitia nobis est, quum te talem virum dii monuere, ut aliquando pacem, quam bellum malles, neu te optimum cum pessimo omnium Jugurtha miscendo commaculares: simul nobis demeres acer-